

Mátyás király és a népnyzó bíró

Mátyás király meghallotta, hogy egy főbíró a szegényeket behajtotta, oszt fát vágatott velük, de nem fizetett. Ha valamelyik pénzt kért, huszonötöt veretett a farára. Mátyás király meghallotta ezt. De nem hitt másnak. Ő mindég csak magának hitt. Meg akarta tudni, hogy igaz-e ez. Fööltözött szegényruhába, rongyos ruhába. Elment abba a városba, oszt leült a hídra. A főbíró küldte a börtönört, hogy van-e most ott valaki. Hát Mátyás király ült ott.

– Gyere csak, te, ne ülj itt hiába! – mondta neki a börtönör.

– Hova?

– Gyössz a szolgabíróhoz, a főszolgabíróhoz.

– No jó, de megfizetnek-e?

– Majd megfizet a főbíró!

Akkor oszt elment Mátyás király. Felvágott egy méter fát. Szépen fel is hasogatta. Aztán mikor felhasogatta, azt mondja a börtönörnek:

– No, eridj be, oszt mondd meg a gazdádnek, hogy egy méter fát már felvág-tam! Fizesse ki, mert éhes vagyok, akarnék valamit enni! Fizesse ki, a többit aztán úgy vágom fel!

Akkor bement a szolga, ez a börtönör, és mondta a főbírónak, hogy mit üzen a szegény ember. Azt mondja erre a főbíró:

– Gyere csak ki velem!

Kiment vele.

– Fogd le csak őt mindjárt, oszt adj huszonötöt a farára!

Akkor jól összepüfölte Mátyást a börtönör. A főbíró meg mondta:

– No, itt van a fizetés, de a két métert még vágd fel!

Mit volt mit tenni, Mátyás királynak még fel kellett vágni a két métert. Fel is hasogatta osztán. Minden harmadikra ráírta, hogy: „Mátyás király vágta.” Azelőtt még nem mindenki tudott olvasni. A szolga hordta be a fát, mert akkor még fával tüzeltek. Feltűnt a szolgának, hogy sok fán van valami írás. De hogy mi, ő nem tudta elolvasni. Azt mondja a főbírónak:

– Főbíró úr, kérem szépen, minden harmadik fán látom, hogy van valami írás.

– Hogyhogy? Hozzad csak ide!

Viszi oda. A főbíró elolvassa, ő el tudta olvasni, hogy: „Mátyás király vágta.” Elsárgult, elsápadt.

– Mi lesz most már velem, ha csakugyan ő vágta!

Mikor éppen sopánkodik, hát, gyön hintón, gyönyörű szép hintón, Mátyás király. Az udvaron kérdi:

– Hol van a szolgabíró?

A szolgabíró benn volt a szobában, reszketett, mint a kocsonya.

– Küld csak ki!

A szolgabíró térdepelve könyörgött, hogy bocsásson meg neki Mátyás király.

– Nincsen bocsánat! Nem fizettél a szegényeknek! Amiért dolgoztak, te összeveretted! Te bitang!

Akkor Mátyás király a főbíró hátán összehasogatta a bőrt. Vér folyt a hátából. Addig verette, üttette, míg csak teljesen vége nem lett. Így bánt el Mátyás király a főbíróval.